

Kendi dilinden 10 başlıkta Prof. Dr. Recep Şentürk

1970'li yıllar: Eğitime ilk adım...

Beş yaşında İstanbul'un Cerrahpaşa semtindeki Hobyarlı Ahmet Paşa İlkokuluna kaydoldum. İlkokulda devamlı kitaplık koluna seçilir ve sınıfın kitaplığındaki tüm kitapları istisnasız okurdum. Murat Paşa Camii önündeki kitapçıdan, dükkânımızın yanındaki kırtasiyeden, omuzundaki çanta ile kitap satan bir meczuptan da kitaplar satın alır okurdum. Öğretmenim bu yıllarda Kemalist ideolojiyi bana benimsetti. Bir yandan okuluma devam ederken bir yandan esnaf olan babama dükkânında yardım ettim. Dükkân benim için hayat mektebiydi.

Ortaokul: Uyanış ve sisteme yabancılaşma...

Ortaokul ve liseyi İstanbul İmam Hatip Lisesinde okudum. Birinci sınıfta Türkçe hocası beni Kemalizm'den şüpheye düşürdü ve Ziya Gökalpçı yaptı. Türkçü olmuştum. Türkçülük daha cazip gelmişti bana. Bu arada okulun yakınındaki bir kitapçıyı keşfettim ve oradaki tüm kitapları satın alıp okudum. Bu kitaplar sayesinde İslamcı ideolojiyi keşfetmiş oldum. İslamcılık daha derin, köklü ve geniş ufuklu görünüyordu. Önce Türkçe romanları, sonra yakın tarihe dair farklı bilgiler veren ve okuldaki ders kitapları ile çelişen tarih kitaplarını, daha sonra Arapçadan yapılan tercüme fikri eserleri okumaya başladım. Giderek artan bir şekilde bu eserlerin cazibesine kapılmaya başladım.

Lise yılları: Bitmeyen arayışlar ve krizler...

Ortaokulda başladığım özel hocalardan Arapça ve İslamî ilimlere dair aldığım derslere devam ettim. Özel dersler baştan sona benim hayatımda çok belirleyici rol oynamıştır. Okul ve sınıf ortamında çok şey öğrendiğimi söyleyemem. Saygın hocalardan bire bir ders almam benim okulumdaki eğitimi ve genel olarak Türk eğitim sistemini sorgulamama sebep olduğu için ıstıraplı bir lise dönemi geçirdim. Bir kulağımla dersleri dinlerken, bir yandan masanın altında gizlediğim kitabımı okuyordum. Arapça öğrenmek, klasik İslamî ilimler ile tanışmak ve klasik eserleri okumak beni çağdaş İslamcılığın büyüünden uzaklaştırdı. Modern İslamcı yazarlara yabancılaşmıştım.

Sen bir İslam âlimi olmalısın!

İslamî ilimlere yönelmek, inkâr ve intiharın eşiğine kadar uzanan krizlerimden çıkmama yardım etti. Hasbî bir şekilde özel ders veren hocalarım bana yeni bir ufuk açtılar ve hedef gösterdiler: Sen bir İslam âlimi olmalısın. Nihayet bir yolum ve hedefim olmuştu. Ama bu yol ve hedef kimse tarafından tasvip edilmiyordu. Okuldaki hocalarım; zeki, çalışkan ve başarılı bir öğrencinin, "İlahiyatta ne işi olabilir!" diyorlardı. Bu arada 1982'de İstanbul İmam Hatip Lisesinden mezun olduğumda koridorlarda askerler nöbet tutuyorlardı çünkü 1980 askeri darbesi tüm ülkeyi kontrol altına almıştı.

Üniversite yılları: İlk ve son tercih İlahiyat...

Çevremdeki bütün eğitimli insanların karşı çıkmasına rağmen tek tercih yaparak Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesine birinci olarak hem de çok yüksek bir puanla girmiştım. Beni tek destekleyen babam ve Mahmut Kaya hocamdı. İlahiyat yıllarım da sıkıntılı geçmişti. Adını koyamadığım bir "şey"i arıyordum. Lise yıllarında başlayan ülserim giderek dayanılmaz bir hâle geldi ve 1984 yılında ağır bir mide ameliyatı geçirdim. 60 kiloyla girdiğim ameliyattan kırk beş gün sonra 35 kiloyla çıktım. Hayattan tamamen koptum ve tüm defterleri kapatıp ölüme hazırlık yapmaya başladım. Ölümle burun buruna gelmek önemli bir dersti. Bu dersi bir de büyük İstanbul depreminde yaşadım.

Yüksek lisans ve doktora: İstanbul ve Mısır...

İlahiyattan sonra İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümünde yüksek lisansa başladım. Çünkü artık Batı'yı daha iyi tanımak istiyordum. Bu arada bir yıl Mısır'da araştırma yaptım. Yüksek lisans tezimi savunduktan sonra aynı bölümde asistan oldum ve doktora başladım. Bu esnada fıkıhı yeniden keşfettim: Fıkıh, Müslümanların sosyal sorunlar karşısında tavır alma şekliydi ve sosyoloji, fıkıh ilminin yerine ikame edilmişti.

Amerika ve Nur York...

Hayrettin Karaman hocamızın delaletiyle İSAM bursusu olarak Amerika'ya gidip New York'taki Columbia

Üniversitesi'nde doktora başladım. New York yılları çok verimli ve bereketli geçti. Bu yüzden ben New York'a, "Nur York" derim çünkü hayat boyu aradığım şeylerin çoğunun kapısı orada açılmıştır. Doktora sonrası Amerika'da kalmam konusundaki tavsiyelere rağmen tekrar İstanbul'a döndüm.

Baş köşedeki kitaplarım ve en büyük keşfim...

İlmî eserlerimin başında Muhammed Hamdi Yazır'ın Hak Dini Kuran Dili, Ömer Nasuhi Bilmen'in Hukuk-i İslamiyye ve Istılahat-ı Fıkhiyye Kamusu (8 cilt) ve Babanzade Ahmed Naim'in tercüme ve şerh ettiği Tecrid-i Sarih (Sahih-i Buhari) gelir. Hüseyin Kutlu hocamın delaletiyle de Tahir'ül-Mevlevi Şerhi ile Mesnevi'yi keşfettim. Mevlânâ'nın Fihî Mâ Fih kitabı ise hayatımda en önemli yere sahip olan kitaplardandır çünkü onun sayesinde içine düştüğüm, varlık ve yokluk arasında kaldığım derin bir krizden kurtuldum. Bu yüzden Mevlânâ'ya sonsuz muhabbetim vardır ve onu ilk müşidim olarak görürüm. Hayatımın en büyük keşfi ise Meratib'ul Vücut ve Meratib'ul Ulûm'dur. Böylece sahte ikilemlerden ve indirgemeci genellemelerden kurtuldum.

Hayali ilim meclisim...

Bir hayali ilim meclisim olsa, orada; Ebu Hanife, Buhari, Haris El-Muhasibi, Şâh-ı Nakşibend, Mevlânâ, Abdulkadir Geylani, İbn Haldun, Ebussuud Efendi, Taşköprülüzade, Pîrîzade, Kâtip Çelebi, Kınalızade Ali, Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, Mehmed Akif, Babanzade Ahmed Naim, Ömer Nasuhi Bilmen, Mustafa Sabri Efendi, Zâhid el-Kevseri, Said Halim Paşa, Nureddin Topçu ile sohbet etmek isterdim.

Günümüz ve İbn Haldun Üniversitesi...

Bunca yıldır akademik ve ilmî araştırmalar ve arayışlar neticesinde şimdi de yolum İbn Haldun Üniversitesi'ne düştü. Burada rektör olarak görev yapıyorum ve inşallah bu birikimi öğrencilerime aktarmak istiyorum. Şüphesiz her talibin imtihanı farklıdır. Fakat hasbî hocalarımın bana yol gösterdiği gibi ben de bir talebeme dahi bir yol gösterebilirim kendimi bahtiyar addederim.